

О. М. Гуменюк

ПРОБЛЕМЫ КОНТРОЛЯ ЗНАНИЙ И УМЕНИЙ СТУДЕНТОВ В УСЛОВИЯХ ИНТЕГРАЦИИ ВЫСШЕГО МЕДИЦИНСКОГО ОБРАЗОВАНИЯ В МИРОВОЕ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОЕ ПРОСТРАНСТВО

Описаны особенности контроля знаний и умений из клинических дисциплин студентов высших учебных заведений связанные с необходимостью реализации при обучении значительно большего числа целей обучения, чем в подготовке специалистов других отраслей, запоминание большого объема информации по клиническим дисциплинам, формирование клинического мышления и умение общаться с пациентом как важных составляющих профессиональной деятельности медицинского (фармацевтического) работника.

Ключевые слова: высшее медицинское образование; европейская интеграция; клиническое мышление; контроль знаний и умений

O. Gumenyuk

PROBLEMS OF STUDENTS' KNOWLEDGE AND SKILLS CONTROL IN HIGHER MEDICAL EDUCATIONAL ESTABLISHMENTS IN A WORLD SPACE INTEGRATION PERIOD

This article describes the features of the control of knowledge and skills of clinical disciplines students in higher education related to the need of implementation while studying much more learning goals than in training other industries, storing large amounts of information on clinical subjects, clinical formation thinking and the ability to communicate with the patient as important components of a medical professional (pharmaceutical) employee. Also the problem of control's multidimensional is presented. Directions for the scientific search of control improvement are illustrated, such as: consideration of control in schools of various types; harmonization of conditions of work of teachers and students in a process of control, choice of content, methods and forms of control. The causes of control's complexity are also shown, for example: the lack of basic teacher education and special training on the monitoring of, and for students – low awareness of the required learning outcomes to be monitored. Also described modern changes in the modernization of medical education, that associated with the accession of Ukraine to the countries of the Bologna Declaration. So that main objective of the countries that signed the Bologna Declaration, is reduced to improve the quality and standardization of education throughout the European space, according to common requirements, criteria and standards of education. Improved training of medical professionals can expand the international competitiveness of medical education in Ukraine, gain employability of our graduates and outside the state. In this context the need of health professionals training improvement discussed as a way of providing competitive level of national medical education, employability of Ukrainians' graduates all over the world.

Keywords: clinical thinking; control of knowledge and skills; European integration; higher medical education.

Рецензенти

Цехмістер Я. В. – д. пед. н., проф.,
Ніженковська І. В. – д. мед. н., проф.

Стаття надійшла до редакції 19.09.2014

УДК 37.091.33:7

Л. В. Бабенко

ПРОФЕСІЙНО-ХУДОЖНЯ ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ОБРАЗОТВОРЧОГО МИСТЕЦТВА

Розглядаються художньо-педагогічні технології, системи, форми, методи художньої підготовки майбутніх вчителів образотворчого мистецтва.

Автор наголошує, що вивчення мистецтв інших народів дає змогу зрозуміти їх культуру, традиції, характер, менталітет та усвідомити свою самобутність, народну індивідуальність, відмінність від інших, своє значення для загальнолюдського культурного розвитку, що безумовно формуватиме національну свідомість, гордість за здобутки своєї культури, мистецтва, країни, та розуміння і шанування культур і мистецтв інших народів.

Ключові слова: вчитель; живопис; композиція; методика викладання; образотворче мистецтво; рисунок.

Вступ. Що являла і являє собою нині вузівська художньо-естетична система виховання і навчання майбутніх вчителів образотворчого мистецтва. На яких науково-теоретичних засадах вона базувала-

ся і базується зараз. Що спільного і відмінного між вузівським та шкільним навчанням і вихованням та як це впливає на художньо-педагогічну орієнтацію підготовки вчителів образотворчого мистецтва до

застосування набутих досвіду, знань, вмінь, навичок в своїй майбутній професійно-педагогічній діяльності. На які художньо-естетичні цінності орієнтується академічна система професійно-художнього навчання і як ці цінності впливають на вироблення художньо-педагогічних технологій, систем, форм, методів самого навчання і виховання. Все це повинно бути в основі сучасної професійно-художньої системи підготовки майбутніх вчителів образотворчого мистецтва.

Метою статті є розглянути художньо-педагогічні технології, системи, форми, методи художньої підготовки майбутніх вчителів образотворчого мистецтва.

Підготовка вчителів образотворчого мистецтва. Слід зазначити, що в Україні підготовка вчителів образотворчого мистецтва в вузах здійснювалася за програмами спеціально-художнього циклу затвердженими «Государственным комитетом СССР по народному образованию» і нині здійснюється за розробленими кожним вузом на цій основі робочими програмами.

Так, програма з малюнку ставить в основу академічного навчання принцип єдності навчання основам зарубіжної грамоти і формування вмінь і навичок реалістичного зображення, тобто єдність теорії і практики. Тематичний план курсу передбачає вивчення навколишнього простору і предметів та явищ в ньому і побудований за принципом «від простого до складного»: розпочинається з засвоєння перспективних правил зображення з природи простих геометричних форм, потім складних, далі групи (натюрморту) та його в інтер'єрі, після чого йде навчання перспективному анатомічно-конструктивному зображенню з природи голови, частин тіла та фігури людини і закінчується навчання зображенням сюжетно-тематичною постановкою фігури людини в інтер'єрі. Крім цієї основної роботи студенти виконують перспективні нариси навколишньої природи та короткочасні конструктивно-анатомічні замальовки тварин та птахів. З самого початку все навчання направлено на оволодіння навичками перспективного малювання з природи і передбачає конкретну кінцеву ціль – формування навичок зображення правдиво-реалістичного художнього образу, як специфічної форми відображення навколишньої об'єктивної дійсності. Де реалістичність забезпечується перспективними законами зображення (фотографічністью), а правдивість диктується темою та її сюжетом, художня образність – композиційним вирішенням, тобто розміщенням персонажів сюжетної дії, що в цілому крізь призму ідейно-політичного контексту марксистсько-ленінського відображення складає метод «соціалістичного реалізму» (Программы педагогических институтов. Сборник № 14, 1988, с. 3-25).

Програма з живопису передбачає набуття знань і навичок побудови реалістичної форми,

вміння бачити і передавати різний стан природи в залежності від умов освітлення і середовища. Основною набуття майбутніми вчителями професійної майстерності живописців є навчальні натурні постановки, які повинні бути різними за тематичним змістом, навчальним і творчим задумом, цікавими в композиційному відношенні і відповідати методу соціалістичного реалізму, принципам партійності та народності мистецтва. Тематичний план курсу в цілому повторює тематичний план курсу малюнку, тільки в кольоровому вирішенні різними художніми живописними матеріалами: акварель, гуаш, олія, темпера, що є характерним для класичного стилю школи російської академії мистецтв XIX століття. Тому дана програма особливу увагу звертає в художньо-педагогічній підготовці на вивчення досягнень російської і радянської школи мистецтва та їх правильне значення для розвитку сучасного мистецтва з точки зору партійності і народності (Программы педагогических институтов. Сборник № 14, 1988, с. 26-41).

Програма з композиції цілеспрямована на засвоєння в образотворчому мистецтві принципів методу соціалістичного реалізму: нерозривний зв'язок мистецтва з життям, навколишньою дійсністю, народність, партійність, спадкоємність традицій передового російського і світового мистецтва і передбачає послідовне створення ідеалів реалістичного мистецтва, в якому зображувальні і виражальні засоби завжди зумовлені образною будовою та ідейним змістом. На першому курсі вивчається композиція натюрморту, інтер'єру, екстер'єру; на другому курсі – міського і сільського пейзажів; на третьому курсі – плакату та оформлення книги; на четвертому курсі – тематичного портрету та сюжетної картини; п'ятий курс – узагальнюючий з консультаціями по виконанню дипломних робіт (Программы педагогических институтов. Сборник № 16, 1983, с. 34-62).

В програмі з історії мистецтва розглядаються: мистецтво давніх часів (16 год.) та середніх віків (14 год.), середньовічної Русі (20 год.), Відродження (20 год.), Нового часу (20 год.), Російське мистецтво XVIII ст. (18 год.), XIX ст. (12 год.), кінця XIX – початку XX ст. (22 год.), радянське мистецтво (40 год.), мистецтво Західної Європи і Америки XX ст. (18 год.), мистецтво соціалістичних країн (4 год.). Зміст розділів тематичного плану чітко виділяє на рівні з загальносвітовими культурними процесами стрижневу наступність розвитку російського мистецтва: середньовічна Русь – Росія IX-XX століть та її кристалізація і ствердження як методу соціалістичного реалізму в радянський період в боротьбі з проявами буржуазно-націоналістичними формалістичними мистецькими тенденціями (Программы педагогических институтов. Сборник № 14, 1988, с. 92-150).

Тут варто сказати, що національна особливість українського мистецтва в Україні розглядалася в

курсів декоративно-прикладного мистецтва як народна самодіяльна творчість.

Таким чином, дані програми – це своєрідний підсумок віддзеркалення боротьби компартійної ідеології з художньо-культурними процесами та виділення і підпорядкування зручних для управління і диктування художніх засобів образотворчого відображення та надання їм статусу єдино-правильних. Так компартійна ідеологічна машина для здійснення своїх великодержавних імперських задумів подавши природний процес художньо-культурного розвитку, взяла на озброєння вироблений в Росії класичний стиль зображення, який в свій час в певних політико-економічних, соціально-культурних умовах був прогресивним явищем, що розкривав шлях для подальшого розвитку образотворчого мистецтва. Однак велика живучість старої російсько-імперської великодержавної ідеї і її боротьби за продовження свого існування в нових політико-ідеологічних умовах використала свій російський «класицизм» як нищівну зброю пригнічення природного розвитку мистецтва, штучного призупинивши його і відкинувши в своїй імперії на рівень XVIII століття.

М. М. Ростовцев, розглядаючи історію методів навчання малюванню констатував, що в Росії в кінці XIX – початку XX століття проявився відхід від академічної класичної школи навчання реалістичному малюванню і поява буржуазних педагогічних теорій. А з становленням нової радянської держави розпочалася компартійна боротьба з цими анархічно-бунтарськими поглядами, формалістичним мистецтвом, яка в 1932 році закінчилася засудженням формалістичних напрямків і відновленням реалістичного мистецтва в Академії мистецтв її академічній системі навчання та розробки теорії радянського реалістичного мистецтва. Наочно ілюструючи спадкоємність російського класицизму новим радянським реалізмом в образотворчому мистецтві (Ростовцев Н. Н., 1982, с. 129-172).

Підручник з академічного малюнку для майбутніх вчителів образотворчого мистецтва визначає основні цілі, задачі, мету навчання, вказуючи, що навчальний академічний малюнок – це така навчальна дисципліна, яка розкриває принципи побудови реалістичного зображення на площині. Вона навчає правильно бачити і правильно передавати засобами малюнка навколишню дійсність, допомагає зрозуміти закони будови форми предметів і використовувати ці закони в практиці побудови зображення. Вона дає художню культуру, знання і навички, необхідні для самостійної творчої роботи. Навчальний малюнок має ціль вирішення певних навчальних задач – оволодіння знаннями, накопиченими віками, при цьому не ставиться задача відкриття нових правил, законів та проведення експериментів. Навчальний малюнок виконується не самостійно, а під керівництвом педагога, починаючи з моменту композиційного розміщення зображення

на аркуші паперу і до кінцевого завершення засвоюються правила графічного зображення і законів конструктивної побудови форми предметів, анатомії, перспективи, законів розподілення світла на предметах через малювання з натури (Ростовцев Н. Н., 1984, с. 23-24; Ростовцев Н. Н., 1985, с. 20). В підручниках за принципом – від простого до складного, розкривається методична послідовність навчання малюванню за законами конструктивної основи прямолінійної та повітряної перспективи і анатомічної будови зображуваного.

В підручнику з композиції для підготовки вчителів образотворчого мистецтва розглядаються теоретичні основи композиції, звертається увага на специфіку формування і вираження художнього образу в мистецтві: «Образ – это конкретная и в то же время обобщенная картина человеческой жизни, созданная при помощи вымысла и имеющая эстетическое значение» (Шорохов Е. В., 1986, с. 113). Де вивчення образу з точки зору його ідеологічного та пізнавального значення складає наукове знання життя. Найважливішою властивістю, рисою художнього образу є його конкретизованість (індивідуальне і характерне). Художник зображує дійсність в живих картинах, через показ конкретних людей, фактів, подій, переживань. При цьому розкриваються не просто певні індивідуальні риси того чи іншого життєвого явища чи цілих їх груп, а загальні суттєві риси і закономірності, що лежать в їх основі. Але, створюючи образ, тип, художник не стирає особисті риси, підводячи їх під якусь схему безликої общини, а, навпаки, домагається максимальної конкретності в виявленні індивідуального.

Художній образ – це оригінальна єдність об'єктивного (відтворення дійсності, явищ самого життя, характерів, конфліктів, обставин, тобто те що існує поза свідомістю художника) і суб'єктивного (переживання і роздуми художника які залежать від його ідейно-естетичної позиції світобачення).

В підручнику розкриваються закони, правила, прийоми та засоби композиції реалістичного мистецтва, які розкривають суть об'єднання всього зображення навколо конкретної ідеї художнього твору (відбору матеріалу, його ідейного осмислення з точки зору соціалістичного реалізму та на цій основі узагальнення, розміщення – компоновка, виділення головного тощо), що і відрізняють його від чистого натуралізму – рабського копіювання навколишнього світу (Шорохов Е. В., 1986, с. 110-176).

В посібнику з методики викладання композиції на уроках образотворчого мистецтва в школі «композиція» визначається як твір, складення, співставлення, розміщення, об'єднання частин в єдине ціле в певному порядку, що ставить конкретні навчальні задачі в процесі різних видів художнього малювання. Так, в малюванні з натури ставляться задачі вибору розміру формату паперу і гармонійного розміщення – компоновки в ньому зображення; малювання на теми розглядається як

узагальнюючий етап використання накопиченого життєвого досвіду, вражень з визначенням теми, ідеї, сюжету, виділенням головного при виконанні роботи на основі набутих практичних навичок малювання з натури. Посібник подає конкретні приклади методичної послідовності підготовки і виконання малюнків на теми «Новобудови», «Вулиця біля школи», «Пейзаж» та інші. При цьому особлива увага звертається роз'ясненню учням різниці між малюнком і фотографією, що полягає в перевазі малюнка, адже фотографія може тільки документально зафіксувати все навколишнє, дію в даний момент, в той час як художник в своєму малюнку так розміщує об'єкти зображення, як це вигідно для виразності твору, розкриття визначеної теми і її ідеї (Шорохов Е. В., 1977, с. 45, 48-86).

Програма з методики викладання образотворчого мистецтва також орієнтувала майбутнього вчителя на реалізацію в загальноосвітній школі принципів радянського реалістичного мистецтва – партійності і народності. В організації шкільних занять малювання з натури у майбутніх вчителів вироблялися вміння підбору об'єктів, розміщення їх таким чином, щоб вони давали змогу учням бачити і розуміти закономірності будови форми і засвоювати основні правила побудови зображення на площині. Головна увага приділялася основним принципам побудови реалістичного перспективного зображення об'єктів. На заняттях з тематичного малювання головна увага надавалася ідейному змісту композиції, ідейно-політичній направленості роботи з дітьми, виховання в них радянського патріотизму (Программы педагогических институтов. Сборник № 9, 1987, с. 1-10).

Програма державного екзамену з методики викладання образотворчого мистецтва складається з трьох блоків:

1. Питання з історії методів навчання образотворчому мистецтву, що охоплюють малювання давніх віків, вклад епохи Відродження, російську класичну школу академічного малювання та боротьбу радянської педагогіки з буржуазними шкідливими проявами в мистецтві.

2. Питання з теорії методики викладання образотворчого мистецтва в школі включали основні теорії малювання з натури, як головного виду навчальної роботи та значення мистецтва для ідейно-політичного комуністичного виховання.

3. Питання з приватних методик розглядали організацію, форми і методи проведення уроків.

Зазначалося, що при відповідях, пов'язаних з методикою побудови зображень чи композицій та змістом навчальних постановок для малювання екзаменуючий повинен наглядно проілюструвати послідовність роботи з педагогічним малюнком (Программы педагогических институтов, 1980, с. 14-17).

Як ми бачимо, методична підготовка студентів логічно виводила академічну професійно-художню

підготовку майбутніх вчителів образотворчого мистецтва на той час, на їх подальшу художньо-педагогічну діяльність в загальноосвітній школі, базуючись на одній ідеологічній платформі художньо-естетичного виховання і навчання – соціалістичного реалізму. І з цієї точки зору було виправданим впровадження єдиної академічної системи навчання реалістичному-фотографічному зображенню як у вузі, так і в загальноосвітній школі.

Педагогічна система навчання академічному «реалістично-фотографічному» малюванню за радянські часи зазнала стрімкого розвитку. Були вироблені різні підходи, форми, методи художнього зображення і навчання. В цілому вона зайняла своє належне місце в мистецтві і як художня образотворча форма вона дала змогу художнику пізнати навколишній світ, максимально точно геометричними способами відтворення передавати узагальнений абстрагований образ навколишнього, створювати основу для філософського осмислення та художньої інтерпретації накопиченого досвіду, що в свою чергу неминуче веде до появи нових художніх форм образотворення з глибоким філософським підтекстом, умовно-символічним вираженням ідеї художнього задуму, яка переймає на себе головну рухому функцію і через своє композиційне вирішення розкриває свою внутрішню суть глядачеві.

Таким чином академічний малюнок, як певна система художньої образотворчої форми в художньо-естетичному навчанні і вихованні не може бути самоціллю і кінцевим орієнтиром, яким був до недавнього часу. Він повинен займати своє місце в системі художньо-педагогічних технологій, служити пізнанню навколишнього, давати можливість своїми засобами відтворювати його, а також відкривати шлях до подальших художньо-образотворчих узагальнень, інтерпретацій, творчості. Заміна художньо-педагогічних орієнтирів дає змогу творчо незаангажовано підходити до викладання предметів художньо-образотворчого циклу, націлюючи і орієнтуючи процес навчання в тісному зв'язку з природою мистецтва на художній образ.

Варто підкреслити, що можливість проявити свою творчу індивідуальність майбутньому художнику потрібно надавати з перших занять мистецтвом, а не в кінці академічного навчання, так як практика показує, що творчу уяву розвивати потрібно постійно, а навчання тільки в одному напрямку створює певні стереотипи, накладаючи свій відбиток на художньо-творчу свідомість, тому в педагогічний процес повинні бути включені завдання, які б давали можливість студенту своєрідно творчо вирішувати ту чи іншу художню задачу. Предметом же який би акумулював в собі увесь художньо-образотворчий цикл, передбачаючи формування творчої самостійної особистості художника повинна стати «Композиція», де студенти мали б змогу виробити свій погляд на мистецтво, проявити свою творчу індивідуальність, знайти своє особисте

художнє «Я». Одним словом спеціальне академічне навчання повинно відповідати художньо-образній суті мистецтва.

Висновки. Таким чином, шкільне художньо-естетичне навчання і виховання орієнтоване на художній образ в мистецтві стає близьким і зрозумілим як учневі так і художнику-педагогу, адже і шкільна і вузівська педагогічні системи навчання базуються на одній платформі, позбавленої штучної ідеологічної прерогативи однієї із художніх систем зображення над іншими. Позбавлення ціленаправленості, внесеної академічною заангажованою системою навчання починаючи з 40-х років, «реалістично-фотографічного» малювання, зміна орієнтирів художньо-естетичного виховання і навчання позбавляє від непомірних вимог щодо викладання мистецтва в школі, і ставить головну задачу – розвиток образотворчих здібностей учнів. Такий підхід до навчання, по перше, вимагає повернення до психофізіологічних основ розвитку дітей

в відповідності до їх вікових особливостей розвитку, що «радянською педагогікою» було «поховано» в 20-х роках, і з великими потугами відроджено в роки «перебудови» в 80-х роках. По друге, так як навчання тепер орієнтується і відштовхується від образотворчої суті мистецтва, яке є виразником культури народу, нації, то бездонним джерелом навчання, виховання і розвитку, як в школі, так і в вузі, повинна бути, близька по духу, зрозуміла українському народові, рідна національна культура і мистецтво. Вивчення ж мистецтв інших народів дасть змогу нам розуміти їх культуру, традиції, характер, менталітет та усвідомити свою самотність, народну індивідуальність, відмінність від інших, своє значення для загальнолюдського культурного розвитку, що безумовно формуватиме національну свідомість, гордість за здобутки своєї культури, мистецтва, країни, та розуміння і шанування культур і мистецтв інших народів.

Література

1. *Программы педагогических институтов.* Методика преподавания изобразительного искусства в средней школе. Государственный экзамен по методике преподавания изобразительного искусства в средней школе. Композиция. Для специальности № 2109 «Черчение, рисование и труд». – М.: Просвещение, 1980. – 38 с.
2. *Программы педагогических институтов. Сборник № 14.* Рисунок. Живопись. Композиция. Пленэр. Скульптура и пластическая анатомия. История искусств. Для специальности «Черчение, изобразительное искусство и труд». – М.: Просвещение, 1988. – 151 с.
3. *Программы педагогических институтов. Сборник № 16.* Рисунок. Живопись. Пленэр, Композиция. Для специальности № 2109 «Черчение, изобразительное искусство и труд». – М.: Просвещение, 1983. – 63 с.
4. *Программы педагогических институтов. Сборник № 9.* Методика преподавания изобразительного искусства. Методика преподавания черчения. Методика трудового обучения. Практика по основам современного производства. Музейная практика. Для специальности № 2109 «Черчение, изобразительное искусство и труд». – М.: Просвещение, 1987. – 50 с.
5. *Ростовцев Н. Н.* Академический рисунок: Учеб. для студентов худож.-граф. фак. пед. ин-тов. – 2-е изд., доп. и перераб. – М.: Просвещение, 1984. – 240 с.
6. *Ростовцев Н. Н.* История методов обучения рисованию: Рус. и сов. школы рисунка. Учеб. пособие для студентов худож.-граф. фак. пед. ин-тов по спец. № 2109 «Черчение, рисование и труд». – М.: Просвещение, 1982. – 240 с.
7. *Ростовцев Н. Н.* Учебный рисунок: Учеб. для учащихся педучилищ по спец. 2003 «Преподавание черчения и изобразит. искусства». – 2-е изд., перераб. – М.: Просвещение, 1985. – 256 с.
8. *Шорохов Е. В.* Композиция: Учеб. для студентов худож.-граф. фак. пед. ин-тов. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Просвещение, 1986. – 207 с.
9. *Шорохов Е. В.* Методика преподавания композиции на уроках изобразительного искусства в школе. Пособие для учителей. Изд. 2-е, доп. и перераб. – М.: Просвещение, 1977. – 112 с.

References

1. *Programs of pedagogical colleges.* A method of teaching of fine art is at middle school. State examination on the method of teaching of fine art at middle school. Composition. For speciality № 2109 «Drawing, art and labour» (1980). M., 38 p. (in Russian).
2. *Programs of pedagogical colleges.* Collection № 14. Picture. Painting. Composition. Plener. Sculpture and plastic anatomy. History of arts. For speciality of «Drawing, art and labour» (1988). M., 151 p. (in Russian).
3. *Programs of pedagogical colleges.* Collection № 16. Picture. Painting. Plener, Composition. For speciality № 2109 «Drawing, art and labour» (1983). M., 63 p. (in Russian).
4. *Programs of pedagogical colleges.* Collection № 9. Method of teaching of fine art. Method of teaching of drawing. Method of the labour teaching. Practice on bases of modern production. Museum practice. For speciality № 2109 «Drawing, art and labour» (1987). M., 50 p. (in Russian).
5. *Rostovcev, N. N.* (1984). Academic drawing: a textbook for students of art-graphic. faculty of Pedagogical Institute. Second edition, revised and enlarged. M., 240 p. (in Russian).

6. **Rostovcev, N. N.** (1982). History teaching methods drawing: russian and soviet schools of drawing. Textbook for students of art-graphic. faculty of Pedagogical Institute. for the specialty №2109 «Drawing, painting and work». М., 240 p. (in Russian).
7. **Rostovcev, N. N.** (1985). Educational image: textbooks for students at special teacher training schools in 2003, «The teaching of drawing and fine arts». Second edition, revised. М., 256 p. (in Russian).
8. **Shorokhov, E. V.** (1986). Composition: a textbook for students of art-graphic. faculty of Pedagogical Institute. Second edition, revised and enlarged. М., 207 p. (in Russian).
9. **Shorokhov, E. V.** (1977). Method of teaching of composition on the lessons of fine art at school. Manual for teachers. Second edition, revised and enlarged. М., 112 p. (in Russian).

Л. В. Бабенко

ПРОФЕССИОНАЛЬНО-ХУДОЖЕСТВЕННАЯ ПОДГОТОВКА БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ ИЗОБРАЗИТЕЛЬНОГО ИСКУССТВА

Рассматриваются художественно-педагогические технологии, системы, формы, методы художественной подготовки будущих учителей изобразительного искусства.

Автор отмечает, что изучение искусств других народов позволяет понять их культуру, традиции, характер, менталитет и осознать свою самобытность, народную индивидуальность, отличие от других, свое значение для общечеловеческого культурного развития, безусловно формировать национальное сознание, гордость за достижения своей культуры, искусства, страны, и понимание и почитание культур и искусств других народов.

Ключевые слова: живопись; изобразительное искусство; композиция; методика преподавания; рисунок; учитель.

L. Babenko

PROFESSIONALLY-ARTISTIC PREPARATION OF THE FUTURE TEACHERS OF FINE ART

Artistically-pedagogical technologies, systems, forms, methods of artistic preparation of the future teachers of fine art are examined in the article.

School of art-aesthetic training and education focused on the artistic image in art is close and clear as a student and artist-teachers as school and high school teaching and learning system based on a single platform, free from artificial ideological prerogatives of one of the art of image over others. Deprivation of the goal introduced biased academic learning system starting in the 40s, «realistic photographic» painting, changing the orientation of artistic and aesthetic education and training removes the exorbitant demands that teaching art in school, and has become a major problem - the development of visual abilities of students. This approach to teaching, first, requires a return to the physiological bases of children in accordance with their age-appropriate development, «Soviet pedagogy» was «buried» in the 20s, and with great power revived during the «perestroika» in the 80-th. Second's, since the student focused now and repelled by the pictorial essence of art that is an expression of the culture of the people, nation, bottomless source of training, education and development, both in the school and in the college, should be close-minded, clear Ukrainian people, native national culture and art. Learning as arts of other nations will allow us to understand their culture, traditions, character, mentality and realize their identity, people's individuality, unlike others, its importance for the universal cultural development that undoubtedly shape the national identity, pride in the achievements of their culture, art, country, understanding and respect for cultures and arts of the other nations.

Keywords: composition; fine art; painting; picture; teacher; teaching methodology.

Рецензенти

Олексюк О. М. – д. пед. н., проф.,
Галицька М. М. – к. пед. н.

Стаття надійшла до редакції 04.09.2014